

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Després del daltabaix consegüent a la revolució de juliol, congrejada per voluntat d'uns militars traïdors, el poble s'ha trobat amb el fet de la guerra, mantinguda pel feixisme internacional, i ha hagut de situar-se en el pla que les circumstàncies exigien. D'ací ha nascut l'apremiant consigna d'entrar plenament en un ordre revolucionari per tal de no restar ni un mínim d'eficiència a les atencions de la guerra, i poder endegar l'economia del país per a mantenir-se en terreny ferm. Es evident que on han existit resistències, s'ha anat també retardat en procurar aquells esforços que la guerra reclamava, i, per convenciment, cada dia han anat alluixant les influències entrebancadores. Fer de la irribilitat una arma permanent, per justificar uns sentiments revolucionaris, és una demostració d'impotència i de renunciament a una superació humana. Per això, els dictadors i els despotes tot ho fien a l'acció terrorífica, perquè es saben odiats i no troben altra compensació que la de practicar la venjança. La nostra revolució, la revolució del poble, no ha de voler contagiarse dels horrors que encaixaven amb el viure d'una societat injusta i degradada; els procediments inhumans de la societat destruïda s'han de bandejar en absolut, i és amb la nostra voluntat i amb la decisió irrenunciable d'arrelar una cultura, que hem d'imposar una veritable civilització que creï els homes sans d'espiritualitat i aptes per a gaudir de la nova vida que amb tants de sacrificis comença a estructurar-se. Al marge de la guerra, l'accelerament de la qual també ho reclama, la revolució necessita un ordre, i un ordre sòlid, perquè sense aquesta orientació ens amenaçarien els més negres perills per al demà. Del passat, no n'hem de practicar cap baixesa; era una feia de civilització en la qual tots els procediments, per repugnants que fossin, tenien justificació per aguantar un món de privilegis a costa dels explotats.

ALFIL

La U. G. T. i la Unitat

«Ara té la paraula la U. G. T.» —ens deien uns companys de la C. N. T. el dijous passat—, i la U. G. T. fa ús d'aquesta invitació.

La U. G. T., desitja, vol ara i sempre, la unitat sindical, però que sigui efectiva, sincera, lleial.

No vol ni voldrà mai la unitat imposada, tendenciosa, filla de la coacció.

No es fa solidària dels actes que per compte propi puguin fer els seus afiliats, però no pot permetre que de l'opinió d'uns quants companys de la C. N. T. se'n faci una sentència inapel·lable, ni que l'aclariment d'una qüestió hagi de fer se quan ja s'ha fet vibrar l'opinió pública amb un sentit determinat ni, per tant, jugant amb avantatge.

Uns companys nostres han arrencat programes de la C. N. T. Es cert. Ho censurem i no ens fem solidaris del fet en sí mateix. Però s'ha de parlar un xic més d'aquesta qüestió. Els nostres companys afirmen, i ho creiem mentre no se'ns demostrï el contrari, que dels programes arrencats per ells, ho foren, exclusivament, els que van ésser fixats a les parets del nostre domicili social. Si això és cert, i així ho creiem —repetim— si no se'ns pot demostrar, que va ésser arrencada la propaganda d'altres llocs, ens en fem totalment solidaris amb els nostres companys i ens en fem solidaris perquè ningú podrà negar que verbalment vàrem acordar, amb companys de la C. N. T. i altres entitats, que els domicilis socials de cadascú serien respectats per als efectes de propaganda. Nosaltres, ho hem fet així; ni un sol cas d'incompliment se'ns pot acusar. Contràriament, les nostres queixes, en aquest aspecte, han estat varies.

Si se'ns demostra que els nostres companys ens enganyen, els censurarem i sancionarem. Si no és així, ens en fem solidaris, perquè la provocació ha sortit dels que varen donar l'ordre d'omplir amb llur propaganda les parets de la U. G. T. El nostre llenguatge està prou clar i, afegirem, que nosaltres no posarem ni el més petit full a casa dels altres, però la propaganda que es col·loqui a casa nostra, sense la deguda autorització, l'arrencarem, i és ben clar que aquesta mesura és prou modesta, certament.

Per acabar, una recomanació als companys de la C. N. T. que han estat responsables de l'escrit del dijous.

Es molt convenient, tant en la vida personal, com de les entitats, saber dominar els nirvis i obrar com cal.

Fer campanya d'altres temperatures; aprofitar un pèl per a fer un cordill; remenar, en una paraula, l'opinió pública amb assumptes sense importància, que podrien resoldre's amb quatre paraules creuades entre representants de les dues organitzacions, és quelcom que, precisament l'opinió pública (que no és com alguns creuen que és) desaprova en tot moment i constitueix, a fi de comptes, un perjudici.

Les paraules triades del diccionari ofensiu, han d'ésser reservades per als diàlegs de poca alçària, i les acusacions no poden fer-les més que els que poden presentar una netedat integral.

I finalment, és convenient comptar fins a cent, o consultar les coses amb el coixí, abans de prendre determinis de certa importància.

Així ho hem fet abans d'escriure aquestes ratlles, i ho recomanem a tots.

D'aquesta manera serà més fàcil la realització de la unitat, encara que nosaltres estem convençuts que aquesta es realitzarà amb, sense, o contra els possiblement falsos dirigents d'ambdues parts, si n'hi han.

Per la Unió General de Treballadors
EL SECRETARI GENERAL, E. GOMEZ